

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

Економічний факультет

Кафедра статистики та економічного аналізу

**ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ОБЛІКОВОГО, АНАЛІТИЧНОГО ТА
ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ
ПІДПРИЄМСТВАМИ АГРАРНОГО СЕКТОРУ
В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ**

ЗБІРНИК

тез доповідей II Всеукраїнської студентської науково-практичної
інтернет-конференції,
*присвяченої 70-річчю економічного факультету
Національного університету біоресурсів і
природокористування України*

15 квітня 2021 р.
м. Київ, України

Аналіз основної операційної діяльності займає важливе місце в системі управлінського аналізу, оскільки від його результатів залежить інформаційно-аналітичне забезпечення прийняття виважених стратегічних управлінських рішень, спрямованих на посилення конкурентоспроможності підприємства та виявлення резервів підвищення ефективності його діяльності. Напрями аналітичних досліджень, безумовно, не є вичерпними, а їх коло залежить від запитів користувачів аналітичної інформації, вимог сьогодення та специфіки діяльності суб'єкта господарювання.

Література

1. Шмиголь Н.М. Економічна суть доходів в системі управління підприємством : Держава та регіон : наук.-виробн. журнал. Сер.: Економіка та підприємництво. Запоріжжя : Вид-во Класичного приватного університету. 2012. № 7. С. 221-225.
2. Савицька Г. В. Економічний аналіз діяльності підприємства : навч. посібник. 3-тє вид., випр. і доп. Київ : Знання, 2017. 668с.

УДК 657.2

Хома А. Р.
здобувачка вищої освіти
Голуб Н. О.
*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку і оподаткування,
Таврійський Державний агротехнологічний
університет імені Дмитра Моторного, м. Мелітополь*

МЕТОДИ ВИЗНАЧЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ СОБІВАРТОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ

Собівартість продукції — це грошова форма витрат на підготовку виробництва, виготовлення та збут продукції. Відображаючи рівень витрат на виробництво, собівартість комплексно характеризує ступінь використання всіх ресурсів підприємства, а отже, і рівень техніки, технології та організації

виробництва.

Під методом обліку витрат і калькулювання собівартості розуміють, сукупність прийомів організації документування та відображення виробничих витрат, які дозволяють визначити фактичну собівартість продукції (робіт, послуг) та отримати необхідну інформацію для контролю за процесом формування собівартості.

Питання за цією тематикою було розглянуто великою кількістю вчених та науковців, а саме: Герасименко Ю.С., Довжик О. О., Коваленко О.В., Ісай О.В., Маренич Т.Г. та інші. Багато з них ставили перед собою завдання розділити виробничі витрати на інші категорії, відмінні від відомих у бухгалтерії. Аби створити більш простіші методи визначення виробничої собівартості сільськогосподарської продукції.

Собівартість продукції є важливим узагальнюючим показником, який характеризує ефективність роботи підприємства. У ній відбиваються всі сторони виробничо-господарської діяльності фірми. Чим краще працює підприємство, чим економніше та раціональніше воно використовує власні ресурси, чим успішніше вдосконалює свою техніку, тим нижчою буде собівартість виготовлення продукції.

Під час обчислення собівартості продукції важливе значення має визначення складу витрат, які входять до неї. Як відомо, витрати підприємства відшкодовуються за рахунок двох його власних джерел: собівартості (валових витрат) і прибутку. Тому питання про склад витрат, які входять до собівартості, є питанням їх розмежування між зазначеними джерелами відшкодування. Загальний принцип цього розмежування полягає в тому, що через собівартість мають відшкодовуватися витрати підприємства, що забезпечують просте відтворення всіх факторів виробництва: предметів, засобів праці, робочої сили і природних ресурсів.

Виробнича собівартість – це виражені у грошовій формі витрати підприємства понесені на вироблення продукції, послуг чи надання робіт. Виробнича собівартість включає в себе такі витрати: прямі матеріальні

(матеріали), прямі витрати на оплату праці (тих хто зайнятий у виробництві), змінні загальновиробничі витрати та постійні розподіленні загальновиробничі витрати.

Собівартість продукції потрібно визначати по чергово. Розрахунок починають з допоміжних і обслуговуючих виробництв, що надають послуги основному виробництву (техніка, автомобільний парк, водопостачання, тощо). Далі йде розподіл загальних витрат на зрошення чи осушення земель, гіпсування чи вапнування, внесення добрив. Потім розподіляються загальновиробничі витрати та/або списуються з витрат основного виробництва суми витрат від надзвичайних подій. Таким чином можна обчислити собівартість продукції рослинництва. Після цього визначається вартість переробки рослинної продукції у підсобному виробництві. Потім визначаються та розподіляються витрати на утримання кормоцехів і розраховується собівартість продукції тваринництва, а відтак — і продукції промислових виробництв з переробки тваринницької продукції. Для того щоб порахувати всі ці витрати та обчислити собівартість для сільськогосподарського виробництва визначаються такі шість методів:

- пряме віднесення витрат на конкретні види продукції. При цьому методі, собівартість 1 продукції визначають діленням суми понесених витрат на загальний обсяг її виробництва (робіт, послуг);
- вирахування із загальної суми витрат побічної продукції, вираженої у грошовій формі. Вона оцінюється за цінами можливої реалізації;
- розподіл витрат між видами продукції пропорційно для всіх видів одержаної продукції схожої за певною ознакою;
- коефіцієнтний метод. Коли при діяльності одержують більше одного виду продукції. Витрати між ними розподіляють відносно їх питомої ваги в загальному обсязі, шляхом переведення їх в коефіцієнти;
- пропорційний метод (розподілі витрат між видами продукції пропорційно вартості продукції, оціненої за реалізаційними цінами);
- комбінований метод (включає два або більше розглянутих методів).

Деякі вчені в своїх працях наполягали на внесення в собівартість сільськогосподарської продукції і ціни на землю. На їхню думку – це наче приміщення, яке використовується в ході виробництва. Частково можна з цим погодитись, якщо земля орендована і за неї сплачується орендна плата, але якщо земля перебуває в повній власності на неї важко щось нарахувати, бо земля не підлягає амортизації. Якщо куплена ділянка перейшла у власність досить недавно, то її вартість можна відбити вже за рік, максимум два, виростивши на ній високоврожайну культуру.

Література

1 Дзюб'як В. Б. Собівартість виробництва сільськогосподарської продукції та шляхи її зниження : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня ек. наук : спец. 8.03050401 «Економіка підприємства» / Дзюб'як Василь Богданович – Тернопіль, 2017. – 109 с.

2 Склад витрат, що включаються до собівартості [Електронний ресурс] // Factor. – 4. – Режим доступу до ресурсу: <https://i.factor.ua/ukr/journals/nibu/2016/april/issue-32/article-17158.html>.

УДК 657.471.65

Цаплій В. І.

здобувач вищої освіти

Воляк Л. М.

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри статистики та економічного аналізу,

Національний університет біоресурсів і

природокористування України, м. Київ

ОБЛІК АДМІНІСТРАТИВНИХ ВИТРАТ

Готельний бізнес є сферою людської діяльності, яка переживає бурхливий розвиток, оскільки є основою туристичної галузі. Готельні господарства виконують одну з основних функцій у сфері обслуговування туристів – забезпечують їх житлом і побутовими послугами під час подорожі, відпочинку та